

være tilstræffeligt til, at vi kunne komme bort fra de ulykkelige og uheldige Forstillinger, som den Agitation, der i sin Tid blev rejst, har fremkaldt, at vi kunne komme bort fra Bestemmelser, som kun skade Landet og fornemmeligt skade Landbrugerne, hvis Interesser der her jo hovedsagelig kan være Spørgsmaal om. Der er jo ikke noget til Hinder for, dersom en Strømning førend disse 5 Aars Udløb gør sig gældende i Retning af, at man vil have en Ende herpaa, idet man ikke mere vil have saadanne Bestemmelser, at man saa ogsaa tidligere kan tage Sagen op. Men i ethvert Fald vilde det jo være heldigt, om i det mindste disse 5 Aar vilde være tilstræffeligt til at berolige Gemhytterne og til at udslætte Sporene af den Agitation, der efter min Mening aldrig burde have fundet Sted, og kun har gjort Landet den største Skade i den Frukt, som den satte i Lovgivningen om denne Materie, som vi i Dag have for. Man kunde, naar man vilde betragte Sagen fra den politiske Side, endnu dvæle længere ved de uheldige Følger af det Skisma, som disse Lovbestemmelser synes at have truet med at fremkalde og ogsaa mange Steder have fremkaldt imellem Gaardmændene og Husmændene, hvis Interesser i alt væsentligt falde sammen. Men jeg vil ikke dvæle derved. Jeg sagde for, at Udførselsforbudet, som man giver Ministeren Lov til, om han saa synes, at sætte i Kraft eller lade være, har med Hensyn til Margarine ingen Betydning, fordi man ikke kan udføre den, saa længe man ikke har Lov til at farve Margarine, saaledes som det er nødvendigt for overhovedet at kunne finde et Marked for den i Udlandet. Men en ganske anden Betydning turde den Bestemmelse have, som giver Ministeren Bemyndigelse til ogsaa at forbyde Udførsel af Margarineost, om han saa synes. Der er der ingen Farvebestemmelse, som gør det ligegyldigt, om Ministeren gaar til at give et saadant Udførselsforbud eller ikke. Jeg tillader mig at spørge den meget ærede Minister, om det er hans Mening at sætte et saadant Udførselsforbud i Kraft, naar han faar denne Bemyndigelse nu, som der ligger eller vil ligge i dette Lovforslag, eller om det er hans Mening at forholde sig paa samme Maade hertil som med Hensyn til Udførselsforbudet angaaende Margarine, saaledes at han ikke, undtagen naar særdeles tvungende Omstændigheder maatte tale derfor, vil gaa til et saadant Udførselsforbud med Hensyn til Margarineosten. Jeg tillader mig at rette dette Spørgsmaal til den meget ærede Minister, idet jeg betoner, at for Margarineostens Vedkom-

mende har det en stor Betydning, medens det efter min Mening kun har liden Betydning, saalænge vi have Farvebestemmelsen for selve Margarine.

Judenrigsministeren (Singer & Lev):

Det ærede Udvalg er jo i det væsentlige blevet enig om Lovforslaget, d. v. s., det er blevet enig om Lovforslagets materielle Indhold og de Vædringsforslag, der ere stillede dertil, og det er kun med Hensyn til Lovens Varighed, der er Uenighed. Jeg skal ogsaa, skønt i visse Maader nødt til, modtage de Vædringsforslag, der ere stillede af Udvalget. Jeg behøver jo ikke at udtale mig om de Vædringsforslag, der kun have formel Betydning, og som ere selvsølgelige, men jeg skal indstrænge mig til at omtale dem, der have virkelig Betydning. Det første er Vædringsforslaget under Nr. 2 om Farvebestemmelsen. Der mente den ærede Ordfører, at Redaktionen af dette Forslag skyldtes Ministeren. Ja, med Hensyn til den første Del er det rigtigt nok, den onstede jeg ogsaa saaledes redigeret, men den anden Del har jeg nok ikke leveret Redaktionen til. Jeg tror nok, jeg har leveret en Redaktion, som jeg gerne saa, Udvalget havde taget, men som det ikke har taget, og jeg synes nu ikke saa overmaade godt om den Redaktion, som Ordføreren har leveret af det andet Stykke, men det hører jo til de Ting, man nok kan enes om, hvis man overhovedet kan enes om noget. Det næste Vædringsforslag under Nr. 4 angaar Udførselsforbudet for Margarine, og jeg kan, idet jeg udtaler mig derom, med det samme udtale mig om Udførselsforbudet for Margarineost. Jeg har i sin Tid foreslaaet, at der skulde være et Forbud mod Udførsel af Margarine, men ikke af Margarineost. Jeg har flere Gange fundet mig i, at der skulde være Forbud mod Udførsel af Margarine, for saa vidt det er nødvendigt, og Grunden til, at jeg ogsaa nu som før kan gaa ind paa at modtage det, dog naturligvis under samme Forudsætning som tidligere, er, at man saa har indrømmet mig Bemyndigelse til ogsaa at forbyde Udførsel af Margarineost, og til Begrundelse af, at dette sidste kan blive mere nødvendigt end et Udførselsforbud for Margarine, skal jeg henvise til de foreliggende Dplysninger fra Konjulent Faber i England; der kan blive store Interesser i saa Henseende at varetage. Naar det ærede Medlem for Præsto Amts 3dje Valgtreds (Veth) spurte, hvorledes dette Forbud skulde bruges, vil jeg svare: naturligvis som det staar der, for saa vidt det er nødvendigt, men der er jo den Forskel, at vi have en meget lang Erfaring